

Najvyššia metóda
komunikácie
vo vesmíre

Meditujte vždy,
keď máte čas.
Nemusia to byť
rána
alebo večery.
Niektorí ľudia v noci
pracujú a cez deň spia.
Závisí to na
vašej situácii.
Keď sa prebudíte
zo spánku,
musíte meditovať.
Ak nemôžete vstávať
o siedmej,
potom vstávajte o deviatej
a mali by ste ešte meditovať.
Musíme chvíľu
meditovať,
inak nebude naša
nálada stabilná.
Budeme považovať dobré za
zlé a zlé za dobré.
Budeme veľmi ľahko
kontaminovaní
zlou karmou iných ľudí.
Stiahne nás to dolu.
Naša úroveň spadne
veľmi rýchlo.
Ak aj nespadne,
bude pre nás veľmi ťažké
napredovať.
Aj keď zostaneme
na rovnakej úrovni,
budeme mať veľa prekážok.
Ťažko môžeme
otvoriť svoju myseľ.
Nič z toho, čo robíme,
nepôjde hladko.
Ak nás niekto urazí,
bude pre nás ťažké
odpustiť mu. Nech
premýšľame o čomkoľvek,
nebudeme tomu rozumieť.
Preto je meditácia
veľmi dôležitá.
Je to ako

dobíjanie nás samých
a tankovanie paliva do auta,
aby sme mohli ísť ďalej.
Je to rovnaké ako plnenie
našich žalúdkov,
aby sme mali energiu
a pokračovali v práci.
Tak, ako jeme potravu
každý deň, aby sme si udržali
telo zdravé a mohli
pokračovať v práci,
tak by sme mali každý deň
dobíjať aj svoju dušu.
Len potom budeme schopní
robiť veľké veci.
Prečo chceme robiť
veľké veci?
Nejde o to, že chceme
byť slávni
alebo si myslíme,
že sme mimoriadni.
Je to tak, že považujeme svet
za taký nespravodlivý.
Niektorí ľudia trpia
príliš veľa,
niektorí nie sú považovaní
za ľudské bytosti.
Ľudia sa k sebe navzájom
správajú ako barbari
a nemajú žiadnu
ľudskú dôstojnosť. Preto
musíme svetu pomáhať.
Aby sme mohli pomáhať
svetu, musíme najskôr
kultivovať sami seba.
Musíme dobre praktikovať.
Musíme byť voči sebe
disciplinovaní a striktní,
kým porozumieme tomu,
čo by sme mali robiť.
Inak, ak aj naozaj
chceme pomáhať,
nebudeme schopní.
Niekedy, keď robíme
bežnú prácu, dokážeme
napríklad rýchlo napísať
zamilovaný list alebo
žiadosť o uhradenie dlhu.
Dokážeme to urobiť
veľmi rýchlo.

Pretože je to niečo,
čo súvisí s nami.
Vieme, čo chceme.
Naša pozornosť
je na to zameraná.
Naša pozornosť je
naliehavo zameraná
na to, čo robíme.
Napíšeme to veľmi rýchlo
bez akýchkoľvek prekážok.
Len ak to súvisí
s niekým ďalším,
je to pre verejnosť
alebo pre svet,
vtedy sa zasekneme.
Je to preto, že nemáme
dosť duchovných zásluh
na vykonávanie
takého typu práce.
Nie je to tak, že dokážeme
robiť každú prácu,
ktorá by sa nám páčila.
Nepôjde to hladko.
Život po živote sme tiež
nikomu nepomáhali.
Možno sme predtým
mali viac zlej karmy
a často sme robili
deštruktívnu prácu.
V našich prechádzajúcich
životoch sme len škodili
a nikomu nepomáhali.
Preto v tomto živote,
hoci sme duchovne
praktikovali
a chceme pomáhať,
aby sme napravili svoje
predošlé previnenia,
naše negatívne zvyky
nám budú stále prekážať.
Toto je Mája v našom vnútri
nie vonku.
Prekážky Máje alebo zvyky
z našich predchádzajúcich
životov zaznamenané
v našom vnútri takto fungujú.
Aj keď sme sa
narodili
do iného tela,
stále tam zostáva trochu

takýchto dojmov,
ktoré slúžia ako naša
zlá karma tohto života.
Sme v tomto
súčasnom živote
akoby výsledkom našich
zásluh alebo zlej karmy
z minulých životov.
Je to viac či menej
pripisované našim minulým
zásluhám alebo zlej karme.
Aj keď to nie je
všetko zlá karma z našich
minulých životov, je to
prinajmenšom trochu z nej.
Celá naša nazbieraná
zlá karma je uskladnená
na inom mieste,
trochu z nej sa prenieslo
do tohto života,
aby sme sa tým zaoberali
a pomaly splatili svoje dlhy.
V čase zasvätenia
Majsterka vymaže
nahromadenú zlú karmu
z našich minulých životov,
zatiaľ čo stále ponechá
trochu karmy v tomto živote.
Také malé množstvo
spôsobuje
toľko prekážok,
dokážete si potom predstaviť
efekt nahromadenej zlej
karmy zo všetkých vašich
minulých životov?
Keby ste boli ponechaní,
aby ste sa tým zaoberali
sami, neboli by ste to
nikdy schopní skončiť.
Nemali by ste žiaden spôsob,
ako sa cez to všetko dostať.
Ako keď človek
dlhuje niekomu
veľa peňazí a nemá spôsob,
ako ich splatiť.
Preto sa v Číne hovorí:
„Človek musí najskôr
kultivovať sám seba
a podporovať harmóniu
v rodine, až potom môže

vládnuť krajine
a upokojiť svet.“
Prečo musíme kultivovať
seba predtým, než môžeme
upokojiť svet?
Odstraňujeme naše zlé
vlastnosti, lakomosť,
hnev, zaslepenosť
a egó, aby sme sa
stali nikým.
Budeme sa cítiť v poriadku,
akokoľvek sa k nám ľudia
správajú. Nie že by sme
necítili utrpenie alebo
nevedeli, keď nás
niekto hreší.
Ide len o to, že necítime,
že by na tom záležalo.
Nezáleží na tom.
Nemáme v našich srdciach
žiadnu nenávisť.
Nezáleží na tom,
koľko peňazí nám ľudia
dajú, naše srdce tým
nebude vyrušené.
Alebo ak nám niekto
peniaze zoberie,
necítime sa smutní
ani mrzutí.
Ktosi mi rozprával
tento príbeh.
Niekto vyhral v lotérii,
dostal srdcový infarkt,
omdlel a previezli
ho do nemocnice.
Doktor sa ho spýtal,
prečo omdlel.
Pacient sa neodvažoval
povedať mu to.
Chcel, aby najskôr všetci
odišli z izby, potom vzal
lístok z lotérie
a začal koktať: „Pretože
ja... ja... som vyhral...
niekoľko... niekoľko...
stoviek miliónov dolárov!“
A potom zomrel.
Keď to dopovedal,
zomrel.
Zostalo mu

dosť sily už len na to,
aby povedal tú jednu vetu.
Keď doktor uvidel lístok
z lotérie, tiež omdlel.
Obaja zomreli.
Doktor zomrel,
pretože si uvedomil, že by
mohol dostať tie peniaze.
Zomrel
a len on vedel
o tom lístku,
takže mohol ísť
a nárokovať si výhru!
Takže keď to uvidel,
tiež omdlel.
Dostal srdcový infarkt
a okamžite zomrel.
Aj keď dokonca sám
nehľadal nič
kvôli chamtivosti,
keď náhle uvidel,
že vyhral
tak veľa peňazí,
nedokázal si to vziať.
Ne všetky dobré veci,
jsou dobré pro nás.
Každý chce byť
multimilionár.
Všichni pracují
do roztrhání těla,
aby si vydělali peníze,
aby si zařídili
luxusnější a pohodlnější
život.
Čím více, tím lépe,
čím kvalitnější,
tím lepší.
Všichni sní o tom
mít hodně, hodně
domů a aut.
Přesto, dostaneme-li
to všechno náhle,
sen se stane skutečností,
nejsme-li na to v srdci
připravení, pak také
zeslábneme nebo zemřeme.
Nejsou pro nás tedy všechny
nejlepší věci dobré.
Kdyby nám bylo náhle
dáno hodně,

nemuseli bychom to
být schopni přijmout.
Stejně je to
s naší duchovní praxí.
Přesto, že víme, že je
naše úroveň dost nízká,
že je náš růst pomalý,
měli bychom být trpěliví,
a praktikovat každý den.
Měli bychom to přijmout,
plnit naše povinnosti,
a každý den pilně
pracovat a meditovat.
Jako malé dítě:
aby vyrostlo,
musí začít pomalu
od A.
Nemůže prostě říct,
že jeho otec je profesor,
velice inteligentní,
talentovaný,
nositel mnoha
vysokoškolských titulů,
který se stal
prezidentem nebo VIP,
tak může otec
svému dítěti požehnat,
a rychle mu dopomoci
k PhD. nebo jinému
vysokoškolskému titulu,
aby hned odpromoval,
a stal se prezidentem.
Je mu teprve pět nebo šest.
Stejně musí jít
do základní školy,
a trpělivě se učit abecedu
a základy matematiky.
Pak pomalu,
bude-li takto každý den
studovat,
nejednou získá titul PhD.
Nemůže neuspět.
Měli byste tvrdě pracovat
na své duchovní praxi
každý den.
Přestože se dítě
učí správné věci,
a jeho otec ho učí
dobře, stejně musí
studovat pomalu.

Je pro nás bezpečnější
pracovat tvrdě každý den,
a vydělat si peníze,
které si zasloužíme.
Kdybychom vyhráli v loterii,
ale ztratili svůj život,
k čemu by to bylo dobré?
Většinou, když přijdou
peníze příliš snadno,
také velice rychle odejdou.
Skutečně bychom si jich
moc nevážili.
Tedy, přestože jsem vám
dala dar zasvěcení,
a zážitek osvětlení,
že jste
slyšeli Zvuk,
a viděli Světlo,
ale to je jen začátek.
Je toho mnohem více,
pro co musíte
tvrdě pracovat,
zvláště požehnané zásluhy.
Nepraktikujeme-li,
přestože chceme konat
dobré skutky,
a výrazně pomoci
naší zemi a světu,
nemáme způsob,
jak to udělat.
Někdy, žádám-li vás,
abyste udělali nějakou práci,
není to pro mne,
ale dávám vám
příležitost
praktikovat a získat zásluhy,
abyste se vytrénovali
v pomáhání ostatním,
a vyvinuli si
sklon k pomáhání ostatním,
abyste v tom byli
v budoucnu lepší.
Nejdříve pomáháme při
menších událostech, abychom
to později zvládli při větších.
Jen pokud se ze začátku
naučíme
jednu nebo dvě věty,
později budeme schopni
mluvit anglicky plynule.

Požádá-li vás učitel,
abyste s ním mluvili,
a na otázky
odpovídali anglicky,
není to proto,
že by si s vámi rád povídal,
nebo že by vám to
chtěl komplikovat,
je to proto, že chce,
abyste praktikovali
anglickou konverzaci.
Nechce to po vás proto,
že by sám
anglicky neuměl.
Často si vybere nějaký
předmět, a zeptá se vás
anglicky: „Co je to?“
Ne proto,
že by nevěděl co to je,
že by nevěděl,
že je to budík, nebo,
jak se to řekne anglicky.
Neptá se vás
proto,
že nerozumí.
Nemyslete si,
že vaši odpověď
na otázku potřebuje.
Jen chce, abyste
praktikovali.
Je to stejné,
když studujete čínštinu.
Když jsme byli malí,
naš učitel čínštiny
se nás často ptal:
Co je to? Co je tamto?
Jak se tomu říká?
Jak to, že nezná
své vlastní ruce?
Někteří studenti
jsou takoví.
Učitel vyndal
své pero,
a zeptal se svých studentů:
„Co je to?“
Student odpověděl:
„Je to vaše pero,
a vy to nevíte?“
Není to tak,
že to neví, nebo,

že by tu otázku nedovedl
zodpovědět.
Tu a tam nám
dává příležitost
praktikovat.
S učením bojového umění
je to stejné.
Nepraktikujete-li s vaším
učitelem bojového umění,
pak půjdete ven,
někdo vás uhodí,
a vy budete omráčeni,
protože na to
nejste zvyklí.
Učit se je jedna věc,
a reagovat,
věc druhá.
Viděli jste
mnoho lidí,
kteří studovali angličtinu,
a stále mluví
anglicky velice zle,
dokonce i když
dokončili vysokou školu,
nikdo jim nerozumí?
To je pravda!
Někteří z vás jsou
profesory, také jste
vystudovali vysokou školu,
ale když mluvíte
anglicky,
není vám
rozumět.
Není to tak,
že byste nestudovali,
jen jste
nepraktikovali.
Naopak,
ti, kteří nikdy nebyli
na vysoké škole,
ale často mluvili
s cizinci,
mluví velice dobře anglicky.
Někteří mistři,
které jsem dříve následovala,
rozuměli čínsky.
Dovedli to velice dobře
napsat,
ale, když to četli nahlas,
nikdo jim nerozuměl.

Já jsem čínštinu
nikdy na univerzitě
nestudovala, nicméně
mluvím docela plynně.
Když mluví čínsky,
rozumíte mi.
Kdyby oni mluvili čínsky,
nerozuměli
byste jim.
To proto,
že nepraktikovali,
ne proto, že by nevěděli,
jak se to řekne.
Tak je to se vším
co studujeme.
Musíme praktikovat,
praktikovat naše reakce.
Jen praktikováním
si můžeme to téma
zažít.
Jen když si to zažijeme,
můžeme to dělat rychle.
Podobně,
cokoliv studujete,
pakliže jste nepraktikovali,
jednoduše to neumíte dělat.
Stejně je to
u doktorů.
Po studiu
musí ještě
na praxi
do nemocnice, že!
Nejdříve se
musíte vycvičit,
v provádění operací.
Musíte dlouho
praktikovat,
není to tak?
Délka tréninku
záleží na
vašem oboru.
Některý obor
vyžaduje delší trénink,
některý kratší.
Někdy to záleží
na tom, jak inteligentní,
nebo jak zručný člověk je.
Někteří lidé se učí
velice rychle,
a zvládnou

za stejné období to,
co jiní nezvládnou.
Také to záleží
na inteligenci člověka,
upřímnosti a usilovnosti.
Praktikování
Metody Quan Yin
není výjimkou.